

това значи, да има предъ видъ интереса на своята душа и на своя духъ.

Хиромантицитѣ се интересуватъ главно отъ човѣшката ржка: формата и голѣмината ѝ, устройството ѝ, голѣмината и формата на прѣститѣ и т. н.

Като изучавате положението на прѣститѣ на ржката, виждате, че тритѣ срѣдни прѣста иматъ фронтъ и тилъ, а крайнитѣ — палецѣтъ и малкиятъ, иматъ само фронтъ, нѣматъ тилъ. Срѣдниятъ прѣстъ има отношение къмъ показалеца и къмъ безименния, нѣкога повече къмъ показалеца, нѣкога — къмъ безименния. Ако отношението му къмъ безименния е по-голѣмо, той се наклонява къмъ него; ако отношението му къмъ показалеца е по-голѣмо, той се наклонява къмъ него. Понеже малкиятъ прѣстъ е лишенъ отъ тилъ, т. е. нѣма кой да го крепи, често полгва и се изкривява. Обаче, ако следва законитѣ на безименния прѣстъ, той е справедливъ. По-нѣкога и показалецѣтъ полгва. Затова се явява споръ, кой отъ двата прѣста лъже повече. За това на малкитѣ деца съединяватъ показалеца съ малкия прѣстъ, надъ срѣдния и безименния. Показалецѣтъ казва на малкия прѣстъ: Ти трѣбва да знаешъ, че азъ съмъ те училъ да говоришъ, затова ще ми отстъпвашъ. Предъ каквата опасностъ да се намира показалецѣтъ, положението му не е много страшно. — Защо? — Тилъ има той — палецѣтъ. Наистина, далечъ е тилѣтъ на показалеца, но все пакъ има тилъ. Показалецѣтъ представя човѣка, който ра-